

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního jako porotního soudu v Brně ze dne 19. května 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje toliko zmatek § 344 čís. 5 tr. ř., protože soud nevyhověl návrhu obhajoby, by byla porotcům dána další otázka na přestupek § 411 tr. zák., po případě § 431 tr. zák. Než nehledíc k tomu, že protokol o hlavním přelíčení, za jehož opravu nebo doplnění obžalovaný nežádal, neobsahuje takového návrhu obhajoby při porotním přelíčení, nelze porušení předpisu, chráněného zvláštní pohrůžkou zmatečnosti (jako § 344 čís. 6 tr. ř.), uplatňovati též se všeobecného hlediska § 344 čís. 5 tr. ř. (viz sb. n. s. čís. 415/21, 439/21 a j. v.). V souzeném případě mohl by podle toho obžalovaný výtku stížnosti uplatniti jen podle § 344, čís. 6 tr. ř., jenž stanoví jako zmatečnost, byly-li porušeny předpisy §§ 318 až 323 tr. ř. (o kladení otázek porotcům). Kdyby se však i mělo za to, že stížnost, byť i ne číselně, alespoň věcně uplatňuje i tento zmatek, nelze ji po stránce té uznati po zákonu, tedy vůbec za provedenou. Neboť stížnost ani nenaznačuje, který z předpisů §§ 318 až 323 tr. ř. soud, nedav otázku na ten neb onen z uvedených jí přestupků, porušil a proč byl porotní soud podle dotyčného předpisu trestního řádu povinen, dáti porotcům dotyčnou otázku, takže by jejím nepoložením byl porušen některý z oněch předpisů. Nelze proto uznati, že stěžovatel ve své stížnosti jasně a určitě označil některý z důvodů zmatečnosti v § 344, čís. 1—12 tr. ř. uvedených, nebo že výslovně anebo aspoň jasným poukazem uvedl skutečnost, jež má býti důvodem zmatečnosti, jak toho § 1, čís. 2 nov. k tr. řádu z roku 1877/1878 vyžaduje. Za tohoto stavu věci bylo zmateční stížnost podle § 4, čís. 1, § 1, čís. 2 uv. novely zavrhnouti již v zasedání neveřejném.

Čís. 3235.

Nedovolené mýcení lesa není již soudním přestupkem podle § 5 zák. čís. 82/18, nýbrž správním přestupkem podle § 8 zák. čís. 37/28; tento zákon zrušil v § 12 onen zákon; na vyšetřování již počatá a na trestné činy spáchané přede dnem 6. dubna 1928 jest použití nového zákona podle čl. IX. uv. zák. k tr. zák., jehož všeobecná zásada platí pro všechny normy hmotného trestního práva, pokud v novém zákoně není výslovně jinak nařízeno.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm I 376/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu ve Žluticích ze dne 17. dubna 1928, jímž

byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 5 zákona ze 17. prosince 1918, čís. 82 sb. z. byl porušen zákon v ustanovení § 8 zákona z 29. února 1928, čís. 37 sb. z. a n., jakož i článku IX. uvozovacího zákona k trestnímu zákonu; rozsudek ten se zrušuje a okresnímu soudu ve Žluticích se ukládá, by spisy postoupil příslušnému politickému úřadu k dalšímu jednání.

D ů v o d y:

Dne 28. března 1928 došlo okresnímu soudu ve Žluticích trestní oznámení na obžalovaného pro přestupek nedovoleného mýcení lesa podle § 5 zák. čís. 82/18 sb. z. a n. Dne 29. března učinil zmocněnec státního zastupitelství trestní návrh a dne 4. dubna ustanovil okresní soud hlavní přelíčení. Dne 17. dubna vynesl soud rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 5 uvedeného zákona. Rozsudek nabytí moci práva. Rozsudkem tím byl porušen zákon. Dnem 6. dubna 1928 nabytí účinnosti zákon ze dne 29. února 1928, čís. 37 sb. z. a n., jenž v § 12 zrušil zákon čís. 82/18 sb. z. a n. a v § 8 přikázal potrestání nedovoleného mýcení atd. místo soudům politickým úřadům. Zákon ovšem neobsahuje přechodných ustanovení, je proto přihlížeti k ustanovení čl. IX uvozov. zák. k tr. zák., jehož všeobecná zásada platí pro všechny normy hmotného trestního práva, pokud v novém zákoně není výslovně jinak nařízeno. Že se tu jedná o otázku hmotného trestního práva, nelze pochybovati, uváží-li se, že jde o to, zda jednání, o něž jde, je činem soudně trestným čili nic. Podle onoho článku IX. působí však nový zákon zpět na vyšetřování již počatá a na trestné činy spáchané přede dnem, kdy nabytí účinnosti nový zákon, pokud je nový zákon příznivější než předchozí právo. Je na snadě, že v souzeném případě ješt nový zákon pachateli příznivější, nejen hledíc k výměře trestní sazby, nýbrž hlavně proto, že ono jednání není podle nového zákona vůbec soudně trestným, nýbrž tvoří pouze správní delikt. Bylo tedy v době rozsudku použití na souzený případ nového zákona a postoupení řízení politickému úřadu. Zmateční stížnost podle § 33 tr. ř. je tudíž odůvodněna, bylo jí proto vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3236.

Ustanovení třetího odstavce čís. 3 § 3 zák. ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 sb. z. a n., že ztráta práva volebního pomíjí, pokud podle platných ustanovení nepomíjí dříve, u zločinu po třech letech, u přečinu a přestupku po roce, počítajíc ode dne ukončení trestu, zůstalo nezměněno zákonem ze dne 18. března 1920, čís. 163 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm I 393/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: